

Mučení, nelidské zacházení a Atena Daemiová (Írán)

Mučení je široký pojem, definice ale téměř vždy zahrnují tyto prvky: (1) Mučení je úmyslné ublížení na fyzickém a/nebo psychickém zdraví, které se dá považovat za závažné. (2) Mučení má politickou příčinu nebo je založeno na diskriminaci. (3) Do mučení jsou většinou, ať už přímo či nepřímo, zapojeny autority.

Podle 5. článku Všeobecné deklarace lidských práv se mučení a nelidské zacházení nedá dělit na méně nebo více závažné. Neexistuje nic, co by je mohlo ospravedlnit, proto je jejich zákaz úplný. Tento zákaz je navíc součástí všeobecného mezinárodního práva, tím se vztahuje i na ty státy, které úmluvy o lidských právech nepodepsaly.

Státy nejen nesmí tolerovat mučení uvnitř hranic, nesmí ani jedince vyhostit někam, kde by mohl být mučen. I přesto je mučení ve všech formách, mezi které patří např. tělesné tresty nebo sexuální násilí, krutou realitou.

Jednou z obětí nelidského zacházení je íránská aktivistka Atena Daemiová. Za pokojný protest proti trestu smrti byla Atena po 15minutovém procesu odsouzena na 7 let do vězení. Tam čelí krutým podmínkám: byla zbíta, postříkána pepřovým sprejem, zavřená na samotku. Proti převozu do vězení s ještě horším zacházením držela hladovku, její zdraví se však každým dnem horší.

Případ Ateny zdaleka není ojedinělý. Během posledních 5 let byly případy mučení zaznamenány ve 144 zemích všech koutů světa. Viníci navíc dělají vše proto, aby pravda nevyšla najevo. Amnesty International nepřestává bojovat za práva Ateny a dalších obětí mučení a nelidského zacházení, praktik, které musí ve všech formách skončit.